

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงและผู้ไม่ใช่นักกีฬา เพื่อศึกษาการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาฟุตบอลหญิงและผู้ไม่ใช่นักกีฬา เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาฟุตบอลหญิงและผู้ไม่ใช่นักกีฬาและเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาฟุตบอลหญิง โดยมีวิธีดำเนินการศึกษา ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ นักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาราชชมงคลกลุ่มภาคเหนือ จังหวัดลำปาง จำนวน 48 คนและผู้ไม่ใช่นักกีฬาฟุตบอลหญิงจำนวน 48 คน โดยแจกแบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดรวม 96 คน (ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง) และรับแบบสอบถามกลับคืน โดยผู้วิจัย

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กลุ่มภาคเหนือ ที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตน่าน
2. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก
3. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ
4. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตลำปาง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีทั้งหมด 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลหญิงแบ่งเป็น 3 ด้าน

ดังนี้

- 2.1 ด้านร่างกาย
- 2.2 ด้านจิตใจและอารมณ์
- 2.3 ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ แบ่งเป็น 2 ช่วง ดังนี้

3.1 ช่วงปัจจุบันหรือจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม

3.2 ช่วงเป็นเด็กหรือจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว

แบบสอบถามแรงจูงใจ มีทั้งหมด 27 ข้อ แบ่งเป็น แบบสอบถามแรงจูงใจด้านร่างกาย 6 ข้อ แบบสอบถามแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ 10 ข้อและแบบสอบถามแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม 11 ข้อ

เกณฑ์การประเมินผล

การหาค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอลหญิง กำหนดเกณฑ์ประเมินแรงจูงใจ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.50 – 5.00 หมายความว่า มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.50 – 4.49 หมายความว่า มาก

ค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 – 3.49 หมายความว่า ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.50 – 2.59 หมายความว่า น้อย

ค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.00 – 1.49 หมายความว่า น้อยที่สุด

แบบสอบถามการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ เป็นแบบสอบถามที่ศิริเพิ่ม เชาวน์ศิลป์(2546) ได้แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย โดยมีแบบสอบถามทั้งสิ้น 33 ข้อ แบ่งเป็น Trait Resilience Scale (TRC) 18 ข้อที่มุ่งศึกษาบุคลิกภาพการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว โดยวัดข้อมูลในช่วงที่เป็นเด็ก และ State Resilience Scale (SRC) 15 ข้อที่มุ่งศึกษาบุคลิกภาพเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม โดยวัดข้อมูลในช่วงปัจจุบัน

แบบสอบถามนี้เป็นเครื่องมือเพื่อช่วยในการวิเคราะห์บุคลิกภาพการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศว่าในการปรับตัวของบุคคล เพื่อเอาชนะกับปัญหาและอุปสรรค ความสามารถในการยืนหยัดในสถานการณ์ต่างๆว่าลักษณะบุคลิกภาพเช่นนี้มีอิทธิพลจากลักษณะนิสัยส่วนตัว หรือเนื่องจากสิ่งแวดล้อมอย่างไร

โดยลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบปลายปิด เพื่อวัดระดับความคิดเห็นแบบมาตราวัด Likert Scale มีการวัดเป็น 5 ระดับ ดังนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เป็นคำถามเชิงบวกทั้งหมด ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นดังนี้

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 2 คะแนน
เฉยๆ	ให้ 3 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน

ซึ่งแบบสอบถามทั้งสอง สิริเพิ่ม เชาว์ศิลป์ (2546) ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบ Trait Resilience Scale (TRC) และ State Resilience Sale (SRC) พบว่ามีความสัมพันธ์กันสูง $r = 0.61$ $p < 0.001$ และหาความเชื่อมั่นแบบทดสอบ TRC พบว่ามีความเชื่อมั่นโดยการหาสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในของ Cronbach มีค่าแอลฟาเท่ากับ 0.75 (N = 140) ส่วน SRC นั้นพบว่า สัมประสิทธิ์สอดคล้องภายในของ Cronbach มีค่าแอลฟาเท่ากับ 0.73 (N = 144)

แบบสอบถามบุคลิกภาพการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อมหรือในช่วงปัจจุบัน (State Resilience Scale : SRC) จำนวน 15 ข้อ (อ้างในอาชว์บาร์มี ฤปะติวงศ์, 2546) ได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลคะแนน โดยคิดจากค่าเกณฑ์การให้คะแนน สามารถแบ่งเกณฑ์การแปลผลคะแนนออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

การแปลผลคะแนน

สูงกว่า 45 คะแนน	มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	สูง
31 – 45 คะแนน	มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	ปานกลาง
ต่ำกว่า 31 คะแนน	มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	ต่ำ

แบบสอบถามบุคลิกภาพการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวหรือในช่วงเด็ก (Trait Resilience Scale : TRC) จำนวน 18 ข้อ (อ้างในอาชว์บาร์มี ฤปะติวงศ์, 2546) ได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลคะแนน โดยคิดจากค่าเกณฑ์การให้คะแนน สามารถแบ่งเกณฑ์การแปลผลคะแนนออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

การแปลผลคะแนน

สูงกว่า 54 คะแนน	มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	สูง
37 – 54 คะแนน	มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	ปานกลาง
ต่ำกว่า 37 คะแนน	มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	ต่ำ

แบบสอบถามบุคลิกภาพการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศโดยรวม (อ้างในอาชว์บาร์มี ฤปะติวงศ์, 2546) ได้นำแบบทดสอบ TRC และแบบทดสอบ SRC รวมเข้าด้วยกัน มีจำนวน

ทั้งสิ้น 33 ข้อ และได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลคะแนน โดยคิดจากค่าเกณฑ์การให้คะแนน สามารถแบ่งเกณฑ์การแปลผลคะแนนออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

การแปลผลคะแนน

สูงกว่า 99 คะแนน	มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	สูง
67 – 99 คะแนน	มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	ปานกลาง
ต่ำกว่า 67 คะแนน	มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	ต่ำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการใช้แบบสอบถามกับนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาราชวมงคลกลุ่มภาคเหนือ จังหวัดลำปาง และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้ มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ SPSS for Windows เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่เกี่ยวข้อง และใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

1. การหาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 การหาค่าเฉลี่ย (\bar{x})

1.2 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 ร้อยละ (%)

1.4 การทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติการทดสอบสมมติฐาน

1.5 การทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

สูตรที่ใช้ในการคำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\text{หาค่าเฉลี่ยใช้สูตร} \quad \bar{x} = \frac{\sum f_i x_i}{n}$$

\bar{x}	คือ	ค่าเฉลี่ย
f_i	คือ	ความถี่ของข้อมูล
x_i	คือ	ระดับคะแนน
n	คือ	จำนวนนักกีฬาฟุตบอลหญิงทั้งหมด

$$\text{หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้สูตร } S.D. = \sqrt{\frac{\sum f_i (x_i - \bar{x})^2}{n}}$$

S.D.	คือ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
f_i	คือ	ความถี่ของข้อมูล
x_i	คือ	ระดับคะแนน
n	คือ	จำนวนนักกีฬาฟุตบอลหญิงทั้งหมด

การหาค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

$$\text{ใช้สูตร } r_{xy} = \frac{N\sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[N\sum x^2 - (\sum x)^2][N\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร x และตัวแปร y
	$\sum x, \sum y$	แทนผลรวมของคะแนน x และ คะแนน y ตามลำดับ
	$\sum xy$	แทนผลรวมของผลคูณระหว่าง x และ y
	$\sum x^2, \sum y^2$	แทนผลรวมกำลังสองของข้อมูลจาก x และ y
	N	แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โดยใช้การทดสอบค่า t (t - test) ใช้สูตร

$$t = \frac{r_{xy} \sqrt{n-2}}{\sqrt{1-r_{xy}^2}}$$

เมื่อ t แทนค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
ซึ่งจะแสดงค่าความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์

r_{xy} แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

n แทนจำนวนตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาแรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาฟุตบอลหญิงและผู้ไม่ใช่นักกีฬามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงและผู้ไม่ใช่นักกีฬาเพื่อศึกษาการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาฟุตบอลหญิงและผู้ไม่ใช่นักกีฬา เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาฟุตบอลหญิงและผู้ไม่ใช่นักกีฬาและเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาฟุตบอลหญิง

ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาฟุตบอลหญิงและผู้ไม่ใช่นักกีฬา นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ตารางที่ 1 จำนวน ค่าร้อยละ ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มประชากร

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
18 – 19	36	37.50
20 – 21	60	62.50
ระดับการศึกษา		
ปวส.	64	66.67
ปริญญาตรี	32	33.33
จำนวนปีที่เล่น		
1 ปี	58	60.42
1 ปีขึ้นไป	38	39.58
นักกีฬาระดับ		
สถาบัน	95	98.96
จังหวัด	1	1.04

จากตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มประชากรพบว่ากลุ่มประชากร อายุระหว่าง 18 – 19 ปี มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 อายุระหว่าง 20 – 21 ปี มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ระดับการศึกษาอยู่ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ระดับปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และยังพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เล่น

กีฬาฟุตบอลไม่เกิน 1 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 60.42 และเล่นกีฬาฟุตบอล มากกว่า 1 ปีขึ้นไป จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 39.58 ส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาระดับสถาบัน จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 98.96 และเป็นนักกีฬาระดับจังหวัดเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.04

ส่วนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ตารางที่ 2 ลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านร่างกายนักกีฬาฟุตบอลหญิง

ลำดับ	แรงจูงใจด้านร่างกาย	\bar{X}	SD
1	อยากเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ และชอบออกกำลังกาย	4.79	0.41
2	ต้องการพัฒนาความสามารถความชำนาญในการเล่นกีฬา	4.71	0.45
3	ต้องการมีร่างกายฟิต	4.52	0.61
4	ต้องการกำจัดพลังงานส่วนเกิน	4.02	0.99
5	ต้องการมีรูปร่างที่ดี	3.77	1.10

จากตารางที่ 2 พบว่าลำดับความสำคัญเรื่องแรงจูงใจด้านร่างกายของนักกีฬาฟุตบอลหญิง คือ ต้องการอยากเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ และชอบออกกำลังกาย มาเป็นลำดับ ที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคือ 4.79 ลำดับที่ 2 ต้องการพัฒนาความสามารถ ความชำนาญในการเล่นกีฬา มีค่าเฉลี่ย คือ 4.71 รองลงมา มีความต้องการมีร่างกายฟิต ต้องการกำจัดพลังงานส่วนเกิน และต้องการมีรูปร่างที่ดี ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านร่างกายผู้ไม่ใช่นักกีฬา

ลำดับ	แรงจูงใจด้านร่างกาย	\bar{X}	SD
1	ชอบออกกำลังกาย	4.52	0.50
2	อยากเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ	4.46	0.49
3	ต้องการพัฒนาความสามารถความชำนาญในการเล่นกีฬา	4.42	0.54
4	ต้องการมีรูปร่างที่ดี	3.83	0.66
5	ต้องการมีร่างกายฟิต	3.79	0.82
6	ต้องการกำจัดพลังงานส่วนเกิน	3.75	0.78

จากตารางที่ 3 พบว่าลำดับความสำคัญเรื่องแรงจูงใจด้านร่างกายของผู้ไม่ใช่นักกีฬา ชอบออกกำลังกาย มาเป็นลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคือ 4.52 ลำดับที่ 2 ต้องการการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.46 รองลงมาผู้ไม่ใช่นักกีฬาต้องการพัฒนาความสามารถความชำนาญในการเล่นกีฬา ต้องการมีรูปร่างที่ดี ต้องการมีร่างกายฟิต และต้องการกำจัดพลังงานส่วนเกิน ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ของนักกีฬาฟุตบอลหญิง

ลำดับ	แรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์	\bar{X}	SD
1	ชอบสนุกจากการเล่นกีฬาฟุตบอล	4.79	0.45
2	ชอบสปิริตของทีม , ชอบความท้าทาย	4.50	0.68
3	ต้องการผ่อนคลายความเครียด	4.48	0.54
4	ชอบแข่งขัน	4.38	0.73
5	ชอบความตื่นเต้นในการเล่นกีฬาชนิดนี้	4.33	0.72
6	ชอบกีฬาชนิดนี้เพราะทำได้ดี	4.19	0.63
7	ชอบมีอะไรทำสักอย่าง	4.15	0.76
8	ชอบรู้สึกมีความสำคัญ	3.63	1.03
9	ชอบชัยชนะ	3.54	0.96

จากตารางที่ 4 พบว่าลำดับความสำคัญเรื่องแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ของนักกีฬาฟุตบอลหญิง ชอบสนุกจากการเล่นกีฬาฟุตบอล มาเป็นลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคือ 4.79 ลำดับที่ 2 ชอบสปิริตของทีม ชอบความท้าทาย มีค่าเฉลี่ย คือ 4.50 รองลงมานักกีฬาฟุตบอลหญิงต้องการผ่อนคลายความเครียด ชอบแข่งขัน และชอบความตื่นเต้นในการเล่นกีฬาชนิดนี้ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ผู้ไม่ใช่นักกีฬา

ลำดับ	แรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์	\bar{X}	SD
1	ชอบสนุกจากการเล่นกีฬาฟุตบอล	4.58	0.49
2	ชอบความท้าทาย	4.38	0.55
3	ชอบแข่งขัน	4.31	0.50
4	ชอบความตื่นเต้นในการเล่นกีฬาชนิดนี้	4.16	0.54
5	ชอบกีฬาชนิดนี้เพราะทำได้ดี	3.96	0.71
6	ต้องการผ่อนคลายความเครียด	3.79	0.68
7	ชอบชัยชนะ	3.77	0.64
8	ชอบสปิริตของทีม , ชอบความท้าทาย	3.40	0.53
9	ชอบรู้สึกมีความสำคัญ	3.38	0.55
10	ชอบมีอะไรทำสักอย่าง	3.33	

จากตารางที่ 5 พบว่าลำดับความสำคัญเรื่องแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ของผู้ไม่ใช่นักกีฬา ชอบสนุกจากการเล่นกีฬาฟุตบอล มาเป็นลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคือ 4.58 ลำดับที่ 2 ชอบความท้าทาย มีค่าเฉลี่ยที่ 4.38 รองลงมาผู้ไม่ใช่นักกีฬาชอบแข่งขัน ชอบความตื่นเต้นในการเล่นกีฬานี้ และชอบกีฬานี้เพราะทำได้ดี ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมนักกีฬาฟุตบอลหญิง

ลำดับ	แรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	\bar{X}	SD
1	ต้องการมีเพื่อนและได้อยู่กับเพื่อน ๆ	4.52	0.54
2	ชอบทีมงาน (ผู้ฝึกสอนและเพื่อนร่วมทีม)	4.46	0.58
3	ชอบได้พบเพื่อนใหม่	4.44	0.54
4	ชอบแสดงออก (ทางกีฬา)	4.42	0.64
5	ชอบอุปกรณ์กีฬานี้ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับกีฬาที่เล่น	4.27	0.67
6	ชอบอยู่ในทีม	4.23	0.68
7	ชอบผู้ฝึกสอน (โค้ช / ครู)	3.96	0.82
8	พ่อแม่และเพื่อนสนิทต้องการให้เล่น	3.90	0.85
9	ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่นหรือมีฐานะทางสังคมดีขึ้น	3.58	0.91
10	ชอบได้ออกนอกบ้าน	3.38	1.01
11	ต้องการเป็นที่รู้จัก (ดัง)	2.75	1.01

จากตารางที่ 6 พบว่าลำดับความสำคัญเรื่องแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาฟุตบอลหญิง ต้องการมีเพื่อนและได้อยู่กับเพื่อน ๆ มาเป็นลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคือ 4.52 ลำดับที่ 2 ชอบทีมงาน (ผู้ฝึกสอนและเพื่อนร่วมทีม) มีค่าเฉลี่ยคือ 4.46 รองลงมานักกีฬาฟุตบอลหญิงชอบได้พบเพื่อนใหม่ ชอบแสดงออก (ทางกีฬา) และชอบอุปกรณ์กีฬานี้ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับกีฬาที่เล่น ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของผู้ไม่ใช่นักกีฬา

ลำดับ	แรงจูงใจด้านด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	\bar{X}	SD
1	ชอบแสดงออก (ทางกีฬา)	4.52	0.61
2	ชอบได้พบเพื่อนใหม่	4.44	0.50
3	ต้องการมีเพื่อนและได้อยู่กับเพื่อน ๆ	4.35	0.52
4	ชอบผู้ฝึกสอน (โค้ช / ครู)	4.18	0.65
5	ชอบทีมงาน (ผู้ฝึกสอนและเพื่อนร่วมทีม)	4.00	0.53
6	ชอบอุปกรณ์กีฬานานี้ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับกีฬาที่เล่น	3.81	1.57
7	ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่นหรือมีฐานะทางสังคมดีขึ้น	3.56	0.68
8	พ่อแม่และเพื่อนสนิทต้องการให้เล่น	3.54	0.62
9	ชอบอยู่ในทีม	3.33	0.57
10	ต้องการเป็นที่รู้จัก (ดัง)	3.27	0.39

จากตารางที่ 7 พบว่าลำดับความสำคัญเรื่องแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของผู้ไม่ใช่นักกีฬาชอบแสดงออก (ทางกีฬา) เป็นลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคือ 4.52 ลำดับที่ 2 ชอบได้พบเพื่อนใหม่ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.44 รองลงมาผู้ไม่ใช่นักกีฬาต้องการมีเพื่อนและได้อยู่กับเพื่อน ๆ ชอบผู้ฝึกสอน (โค้ช/ครู) และชอบทีมงาน (ผู้ฝึกสอนและเพื่อนร่วมทีม) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาฟุตบอลหญิงจำแนกตามระดับแรงจูงใจ

แรงจูงใจ	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
1. ด้านร่างกาย	23	47.92	25	52.08	0	0.00	0	0.00	0	0.00
2. ด้านจิตใจและอารมณ์	13	27.08	33	68.75	2	4.17	0	0.00	0	0.00
3. ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	6	12.50	37	77.08	5	10.42	0	0.00	0	0.00

จากตารางที่ 8 นักกีฬาฟุตบอลหญิงจำนวนทั้งหมด 48 คน มีระดับแรงจูงใจด้านร่างกายที่ระดับมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 47.92 ที่ระดับมาก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 52.08 แรงจูงใจด้านร่างกายที่ของนักกีฬาฟุตบอลหญิง มีระดับแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ที่ระดับมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 27.08 มีระดับแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ที่ระดับมาก จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 และมีระดับแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ที่ระดับปานกลาง จำนวน 2 คน

คิดเป็นร้อยละ 4.17 ของ นักกีฬาฟุตบอลหญิง มีระดับแรงงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ที่ระดับมากที่สุดจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 มีระดับแรงงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ ระดับมากจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 77.08 และมีระดับแรงงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ระดับปานกลางจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.42 ของนักกีฬาฟุตบอลหญิง นั่นคือ ที่ระดับแรงงใจ มากที่สุด นักกีฬาฟุตบอลหญิงให้ความสำคัญแรงงใจด้านร่างกายมาเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ แรงงใจด้านจิตใจและอารมณ์ และแรงงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ที่ระดับแรงงใจ มาก นักกีฬาฟุตบอลหญิงให้ความสำคัญแรงงใจ ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม มาเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ แรงงใจด้านจิตใจและอารมณ์ และแรงงใจด้านร่างกาย ส่วนที่ระดับแรงงใจ ปานกลาง พบว่านักกีฬาฟุตบอลหญิงให้ความสำคัญแรงงใจด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม มาเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือแรงงใจด้านจิตใจและอารมณ์

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ไม่ใช้นักกีฬาจำแนกตามระดับแรงงใจ

แรงงใจ	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
1. ด้านร่างกาย	14	29.17	33	68.75	1	2.08	0	0.00	0	0.00
2. ด้านจิตใจและอารมณ์	4	8.34	43	89.58	1	2.08	0	0.00	0	0.00
3. ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	2	4.17	40	83.33	6	12.50	0	0.00	0	0.00

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ไม่ใช้นักกีฬาจำนวนทั้งหมด 48 คน มีระดับแรงงใจด้านร่างกายที่ระดับมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 มีระดับแรงงใจด้านร่างกาย ที่ระดับมาก จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 และมีระดับแรงงใจด้านร่างกายที่ระดับปานกลาง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 ของผู้ไม่ใช้นักกีฬาทั้งหมด มีระดับแรงงใจด้านจิตใจและอารมณ์ที่ระดับมากที่สุดจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.34 มีระดับแรงงใจด้านจิตใจและอารมณ์ ที่ระดับมาก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 89.58 และมีระดับแรงงใจด้านร่างกายที่ระดับปานกลาง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 ของผู้ไม่ใช้นักกีฬาทั้งหมด และมีระดับแรงงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ระดับมากที่สุดจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17 มีระดับแรงงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ระดับมาก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 มีระดับแรงงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ของผู้ไม่ใช้นักกีฬาทั้งหมด นั่นคือ ที่ระดับแรงงใจ มากที่สุด ผู้ไม่ใช้นักกีฬาให้ความสำคัญแรงงใจด้านร่างกายมาเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ แรงงใจด้านจิตใจและอารมณ์ และแรงงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ที่ระดับแรงงใจ มาก ผู้ไม่ใช้นักกีฬาให้ความสำคัญ แรงงใจด้าน

จิตใจและอารมณ์มาเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ แรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม และแรงจูงใจด้านร่างกาย ส่วนที่ระดับแรงจูงใจ ปานกลาง พบว่าผู้ไม่ใช่นักกีฬาให้ความสำคัญแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมาเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือแรงจูงใจด้านร่างกายและแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาฟุตบอลหญิง จำแนกตามระดับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ

การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	ระดับสูง		ระดับปานกลาง		ระดับต่ำ	
	N	%	N	%	N	%
1. จากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว	48	100.00	0	0.00	0	0.00
2. จากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม	48	100.00	0	0.00	0	0.00

จากตารางที่ 10 พบว่า นักกีฬาฟุตบอลหญิง จำนวน 48 คน มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศในจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว ที่ระดับสูง จำนวนทั้งหมด 48 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และมีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม ที่ระดับสูง จำนวนทั้งหมด 48 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 นั่นคือ นักกีฬาฟุตบอลหญิง จำนวน ทั้งหมด 48 คน มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว และจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม ในระดับสูงทั้งหมด

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ไม่ใช่นักกีฬาจำแนกตามระดับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ

การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	ระดับสูง		ระดับปานกลาง		ระดับต่ำ	
	N	%	N	%	N	%
1. จากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว	45	93.75	3	6.25	0	0.00
2. จากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม	48	100.00	0	0.00	0	0.00

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ไม่ใช่นักกีฬาทั้งหมด 48 คน มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวที่ระดับสูง จำนวนทั้งหมด 45 คน คิดเป็นร้อยละ 93.75 และที่ระดับปานกลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ของผู้ไม่ใช่นักกีฬาและมีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม ที่ระดับสูง จำนวนทั้งหมด 48 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของผู้ไม่ใช่นักกีฬานั้นคือ ผู้ไม่ใช่นักกีฬามีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว และจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับสูง รองลงมาคือระดับปานกลาง

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงงูใจด้านร่างกายของนักกีฬาฟุตบอลหญิง และผู้ไม่ใช่นักกีฬา

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงงูใจด้านร่างกาย			
	\bar{X}	SD	z
นักกีฬาฟุตบอลหญิง	26.65	2.32	3.58
ผู้ไม่ใช่นักกีฬา	24.77	2.74	

จากตารางที่ 12 พบว่าการเปรียบเทียบระหว่างแรงงูใจด้านร่างกายของนักกีฬาฟุตบอลหญิง กับผู้ไม่ใช่นักกีฬา ค่าสถิติที่คำนวณได้ z จำนวน = 3.58 มีค่ามากกว่า z ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ แรงงูใจด้านร่างกายของนักกีฬาฟุตบอลหญิง แตกต่างกับผู้ไม่ใช่นักกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงงูใจด้านจิตใจและอารมณ์ของนักกีฬาฟุตบอลหญิง และผู้ไม่ใช่นักกีฬา

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงงูใจด้านจิตใจและอารมณ์			
	\bar{X}	SD	z
นักกีฬาฟุตบอลหญิง	41.77	4.36	3.76
ผู้ไม่ใช่นักกีฬา	38.96	2.82	

จากตารางที่ 13 พบว่าการเปรียบเทียบระหว่างแรงงูใจด้านจิตใจ และอารมณ์ของนักกีฬาฟุตบอลหญิงกับผู้ไม่ใช่นักกีฬา ค่าสถิติที่คำนวณได้ z จำนวน = 3.76 มีค่ามากกว่าค่า z ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ แรงงูใจด้านจิตใจ และอารมณ์ของนักกีฬาฟุตบอลหญิง แตกต่างกับผู้ไม่ใช่นักกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงงูใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม
ของนักกีฬาฟุตบอลหญิง และผู้ไม่ใช่นักกีฬา

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงงูใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม			
	\bar{X}	SD	z
นักกีฬาฟุตบอลหญิง	43.44	4.83	1.74
ผู้ไม่ใช่นักกีฬา	41.88	3.92	

จากตารางที่ 14 พบว่าการเปรียบเทียบระหว่างแรงงูใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาฟุตบอลหญิงกับผู้ไม่ใช่นักกีฬา ค่าสถิติที่คำนวณได้ z จำนวน = 1.74 มีค่าน้อยกว่าค่า z ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือแรงงูใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาฟุตบอลหญิงไม่แตกต่างกับผู้ไม่ใช่นักกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงงูใจของนักกีฬาฟุตบอลหญิง และผู้ไม่ใช่นักกีฬา

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงงูใจ			
	\bar{X}	SD	z
นักกีฬาฟุตบอลหญิง	111.83	9.66	3.65
ผู้ไม่ใช่นักกีฬา	105.60	6.79	

จากตารางที่ 15 พบว่าการเปรียบเทียบระหว่างแรงงูใจของนักกีฬาฟุตบอลหญิงกับผู้ไม่ใช่นักกีฬา ค่าสถิติที่คำนวณได้ z จำนวน = 3.65 มีค่ามากกว่าค่า z ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือแรงงูใจของนักกีฬาฟุตบอลหญิงแตกต่างกับผู้ไม่ใช่นักกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนที่ 3 การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬาฟุตบอลหญิง และผู้ไม่ใช่นักกีฬา

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว	\bar{X}	SD	z
นักกีฬาฟุตบอลหญิง	73.13	7.47	2.37
ผู้ไม่ใช่นักกีฬา	69.48	7.62	

จากตารางที่ 16 พบว่าการเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬาฟุตบอลหญิงกับผู้ไม่ใช่นักกีฬา ค่าสถิติที่คำนวณได้ z จำนวน = 2.37 มีค่ามากกว่าค่า z ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬาฟุตบอลหญิงแตกต่างกับผู้ไม่ใช่นักกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาฟุตบอลหญิง และผู้ไม่ใช่นักกีฬา

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะเนื่องจากสิ่งแวดล้อม	\bar{X}	SD	z
นักกีฬาฟุตบอลหญิง	62.81	6.95	3.06
ผู้ไม่ใช่นักกีฬา	58.85	5.65	

จากตารางที่ 17 พบว่าการเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาฟุตบอลหญิงกับผู้ไม่ใช่นักกีฬา ค่าสถิติที่คำนวณได้ z จำนวน = 3.06 มีค่ามากกว่าค่า z ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือ การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาฟุตบอลหญิงแตกต่างกับผู้ไม่ใช่นักกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของ นักกีฬาฟุตบอลหญิง และผู้ไม่ใช่ นักกีฬา

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ			
	\bar{X}	SD	z
นักกีฬาฟุตบอลหญิง	135.94	12.45	3.14
ผู้ไม่ใช่ นักกีฬา	128.33	11.26	

จากตารางที่ 18 พบว่าการเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาฟุตบอลหญิง กับผู้ไม่ใช่ นักกีฬา ค่าสถิติที่คำนวณได้ z จำนวน = 3.14 มีค่ามากกว่า z ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 นั่นคือ การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาฟุตบอลหญิงแตกต่างกับผู้ไม่ใช่ นักกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬา ฟุตบอลหญิง	แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลหญิง			
	ด้าน ร่างกาย	ด้านจิตใจ/ อารมณ์	ด้านสังคม/ สิ่งแวดล้อม	โดย ภาพรวม
1. จากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว	0.28*	0.41**	0.42**	0.46**
2. จากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม	0.35*	0.41**	0.52**	0.53**
3. โดยภาพรวม	0.36**	0.48**	0.54**	0.57**

จากตารางที่ 19 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจด้านร่างกายกับปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะเฉพาะตัว ค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณ คือ 1.97 มีค่ามากกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตารางที่ (t) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่ามากกว่า องศาความเป็นอิสระ 44 (df) คือ 1.96 นั่นคือ แรงจูงใจด้านร่างกายกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของ นักกีฬาฟุตบอลหญิงมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์กับปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาฟุตบอลหญิงจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว ค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณ คือ 3.09 และมีค่ามากกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตารางที่ (t) ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 มีค่ามากกว่าองศาความเป็นอิสระ 44 (df) คือ 2.58 นั่นคือ แรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์กับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬาฟุตบอลหญิงมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

แรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาฟุตบอลหญิง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลหญิง โดยภาพรวมกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศโดยภาพรวมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.57 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved